

Мы смоемъ всѣ злыя обиди не кровью
— Иной отъ враговъ есть оплотъ :
Союзъ всеславянства. Онъ съ братской любовью
Къ побѣдѣ, къ свободѣ ведетъ.

И въ дружномъ союзѣ окрѣпнеть сознание :
— Сыны мы единой, великой семьи,
И ярко заблещетъ свободы сіянье
Надъ мирною нивой славянской земли. — ¹⁾

Праздненството — двадесетъ и петъ годишнината отъ освободителната война бѣ ознаменувано съ полагагането основния камѣкъ на величественния паметникъ, що се издига днесъ въ столния градъ на признателна България.

Непосрѣдно, и не слѣдъ дълго врѣме, станали паметни *Шипченски тържества* бѣха новъ поводъ да се прославятъ гърмливитѣ събития отпрѣди четвъртъ столѣтие. Шипченскитѣ тържества бѣха символъ на братско *единодушие и непоколебимо единство между освободители и освободени*. Върху тоя символъ съдбата е отредила България да създаде своята бжднина и да пише своята история!...

Отъ каква велика радостъ бѣ обхванатъ българскитѣ народъ, когато въ долинитѣ, рѣтинитѣ и балканскитѣ височини въ родната земя, напоена обилно съ кръвта на мощни, снажни борци за свободата ѝ, слѣдъ двадесетъ и петъ години привѣтствуваще възторжено съ „добрѣ дошли“ вѣрнитѣ сподвижници на незабвения ни Царь-Освободитель, ярко свидѣтельствува импозантното всенародно участие.

¹⁾ „Славян. Гласъ“, г. I, кн. II, стр. 104. Стих. „По освященіе Шипченскаго храма“, отъ Я. Радченко.